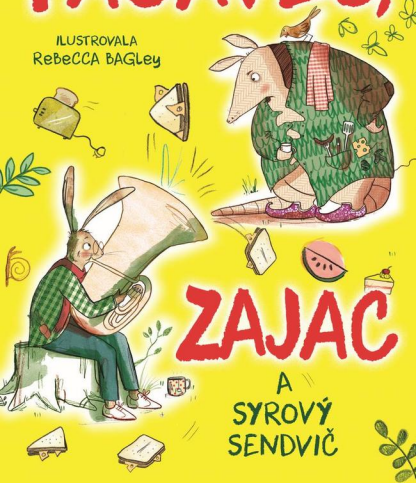

Jeremy STRONG

PÁSAVEC,

ILUSTROVALA
Rebecca Bagley

PÁSAVEC, ZAJAC A SYROVÝ SENDVIČ

JEREMY STRONG

PÁSAVEC, ZAJAC A SYROVÝ SENDVIČ

ILUSTROVALA REBECCA BAGLEY

slovart

Prvý raz vyšlo vo vydavateľstve David Ficking Books vo Veľkej Británii,
31 Beaumont Street, Oxford v roku 2019, OX1 2NP.

Copyright © Jeremy Strong, 2019

Illustrations copyright © Rebeca Bagley, 2019

Translation © Katarína Karovičová, 2022

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2023

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať
ani šíriť v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek prostriedkami,
či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok,
respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného
systému bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-5642-7

10987654321

www.slovart.sk

Gillie s láskou a vdakou

Obsah

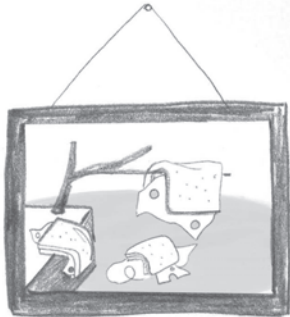
Pásavec a Zajac	9
Svetlo v chladničke	23
Návštevníčka	41
Búrka	55
Narodeninová oslava Nikoho	73
Obri na nebesiach	93
Potopa a zaujímavý sveter	107
Dôležitosť rozhovoru	127
Krátky rozhovor Pásavca a Zajaca	149
Najlepší Pásavcov sendvič	157

Pásavec a Zajac

Bolo nádherné jarné ráno. Celú noc predtým pršalo. Na každom lístočku a stebľe trávy sa ligotali tekuté diamanty. Pásavec si sťažka vzdychol a vstal z postele. Obliekol si starý sveter. Ako zvyčajne, ani dnes si nevšimol, že si gombíky zapína nakrivo do nesprávnych dierok. Chvíľu sedel a obzeral si nohy, potom pomrivil prstami.

„Takže ešte vždy žijem,“ povedal si nahlas, zasmial sa, odfrkol a vopchal nohy do starých červených papúč.

Potom sa odšuchtal do kuchyne a otvoril dvere na chladničke.

„Svetlo už zasa nefunguje,“ zamrmal.
„A nie je tu ani kúsok syra.“

Podišiel ku schodom a zavola na Zajaca:
„V chladničke nie je ani kúsok syra. Zjedol
si ho?“

„Spím,“ ozvalo sa.

„Ako to, že odpovedáš, keď spíš?“ spýtal sa
Pásavec.

„Lebo mám otvorený pysk,“ odvetil Zajac.
„A vychádza z neho zvuk. Ale oči mám za-
tvorené, nepreniká mi do nich svetlo, takže
spím.“

„Tak ich otvor,“ navrhol Pásavec.

„Aj keby som to urobil, v chladničke by
nebol syr. Budeš musieť ísť do obchodu,“ zívola
Zajac. „Ale aj tak by si mal schudnúť. Zo syra
iba tučnieš, máš stále väčšie brucho. Mal by

si cvičiť ako ja a prestať sa napchávať stále syrom.“

Pásavec neodpovedal. Namiesto toho odišiel do obývačky a hodil sa do veľkého kresla. Vedel, že priberá, ale nemal rád, keď mu to niekto pripomínal. Rozhodne nemienil cvičiť a syra sa nevzdá v nijakom prípade.

Kiežby sa Zajac mýlil, ale, žiaľbohu, mal pravdu. To bolo ešte skľučujúcejšie. Zajac sa totiž nemýlil takmer nikdy.

Pásavec vzdychol.

Zajac zišiel dolu schodmi. Mal na sebe tmavomodrú pyžamu. Posiatu hviezdikami.

Pásavcovi sa páčila Zajacova pyžama, ale na jeho typ postavy ani v jeho veľkosti nič podobné nevyrábali.

Zajac na okamih zastal pred zrkadlom. Starostlivo si povystieral pozoruhodné uši, napravil si okuliare a nedbanlivo si prehodil okolo krku dlhý farebný šál.

„Napadlo mi, že by som si mohol kúpiť nový šál,“ utrúsil Zajac. Obrátil sa ku kuchyni. „Nechal si otvorené dvere na chladničke,“ poznamenal.

Zasa má pravdu, pomyslel si Pásavec.

„Áno,“ pripustil. „Nazdával som sa, že by tam mohol skočiť nejaký syr, ak nechám otvorené dvere.“

„Neskočil,“ oznámil mu Zajac.

Pásavec pokrčil plecami.

„Ani som veľmi nedúfal. Len som mu dal šancu. Šancu, že okolo pôjde nejaký syr a pomyslí si: Och, aká pekná chladnička! Mohol

by som si do nej sadnúť a ochladiť sa. Na prudkom slnku sa začínam roztekať. Aké milé, že niekto nechal otvorené dvere! Škoda to nevyužiť,“ usmial sa Pásavec na priateľa.

Zajac mykol uchom.

„Svetlo v chladničke nesvieti.“

„Viem,“ odvetil Pásavec.

„Urobím raňajky,“ ponúkol sa Zajac.

„Bez syra?“ spýtal sa Pásavec.

Zajac zastal vo dverách kuchyne a pozrel na Pásavca, ktorý sedel ochabnuto v kresle.

„Priveľa času tráviš sedením,“ povedal priateľovi. „Potrebuješ nejakého koníčka, ktorému by si sa venoval každý deň. Aby si mal nejakú náplň. Čo keby si začal cvičiť?“

Pásavec si hlasno odfrkol.

„Pripravím nám zdravé raňajky,“ pokračoval Zajac. „A potom si spolu zacvičíme. Poznám výborné cviky.“

„To bude fajn,“ zamrmal Pásavec.

„Už zase máš nakrivo pozapínané gombíky,“ povedal mu Zajac.

Potom odišiel do kuchyne a hrmotil tam taniermi, miskami a príbormi. Čoskoro sa zja-

vil s táčňou. Bolo na nej plno ovocia a džús.
Syr nikde.

Pri jedle Zajac vysvetľoval Pásavcovi, aké
dôležité je cvičenie. Pásavec rozmýšľal, že keď
pôjde do obchodu po syr, mohol by si kúpiť aj
špunty do uší.

Zajac odstrčil prázdny tanier, vstal a zložil
si šál.

„Raňajky dojedené, pustíme sa do cviče-
nia. Postav sa, Pásavec, a opakuj po mne.“

A tak sa Pásavec postavil a opakoval cviky

po Zajacovi. Urobil úklon doprava a potom doľava. Urobil niekoľko drepov a krútil hlavou zboka nabok.

Potom spravil päť klukov a päť výskokov s rozťahnutými nohami. Trochu sa pritom zadýchal.

